Prețul unui exemplar 5 Lei.

Serviciul-Mondial

Corespondență internațională pentru studiul problemei jidovești.

K/0075

r. II./12. 15. Iunie 1941.

Cuprinsul:

Director: Dipl. Ing. A. Schirmer.
Redactor şef: Erich Schwarzburg.
Adresa: "Welt-Dienst" Frankfurt am Main, Postschliessfach 600.

Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai cu menţionarea sursei. ("Welt-Dienst" Frankfurt am Main) şi trimiterea a 3 exemplare justificative.

Abonamentul:
Pe jumătate an 3 ...
Pe un an 6 ...
(sau contravaloarea)
A se menţiona ediţia în limba dorită.

Apare la Frankfurt a. Main

Plăţi în Germania la:
Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt am Main
sau Postscheck-Konto: Frankfurt am Main Nr. 6201

Plăţi în Suedia la:
Stockholm: CEC postal conto Nr. 4277

Plăţi în Danemarca la:
Kopenhaga: CEC postal conto Nr. 24905

Apare de două ori pe lună în 11 limbi.

Ediţia germană:
Welt-Dienst

Ediţia engleză:
World-Service

Ediţia franceză:
Service Mondial

Ediţia rusească:
Міровая Служба

Ediţia ungurească:
Világ-Szolgálat

Ediţia spaniolă:
Servicio Mundial

Ediţia olandeză:
Wereld-Dienst

Ediţia românească:
Serviciul Mondial

Ediţia daneză:
Verdens-Service

Ediţia norvegiană:
Verdens-Tjenesten

Ediţia suedeză:
Världs-Service

— 1 —

Cum agită jidanii Statele Unite la război.

Cel mai mare ziar din Statele Unite este ziarul "New York Times". Conducerea sa — lucru de sine înţeles în Statele Unite — se află natural complect în mâini jidoveşti. Jidanii din radacţia acestui ziar au născocit acum un mijloc deosebit de rafinat pentru a duce cu mai mult succes propaganda lor de război. Astfel în numărul său din 4 Mai 1941 suplimentul ilustrat al ziarului "New York Times" reproduce un clişeu care reprezintă pe Preşedintele Wilson ţinând în 1917 una din vastele sale cuvântări de agitaţie împotriva puterilor centrale, pentru a provoca poporul american să intre în război împotriva Germaniei şi a aliaţilor ei. La spatele Preşedintelui Wilson se vede un tânăr bărbat, care graţie legăturilor sale familiare ajunsese la rangul unui subsecretar al marinei. Acest tânăr, care încă din 1917 s'a însufleţit atât de mult pentru agitaţiile şefului său de atunci nu a fost altul decât Franklin Delano Roosevelt, actualul Preşedinte al Statelor Unite.

Sub acest clişeu se află următoarea explicaţie:

"El (Wilson — NR) a avut o încredere oarbă în victoria finală a democraţiilor asupra autocraţiilor." — "Preşedintele războiului şi subsecretarul său pentru marină Franklin Delano Roosevelt."

Este evident motivul pentru care conducerea jidovească a ziarului "New York Times" publică tocmai acum acest clişeu.

Fără să întrebuinţeze cuvinte, clişeul de mai sus spune, că Woodrow Wilson reuşise atunci cu neobosita sa agitaţie să înăbuşe toate rezervele minţii sănătoase din rândurile poporului american şi să impună cu ajutorul demagogiei sale lipsite de scrupule intrarea în război a Statelor Unite. Astăzi jidanii cer Preşedintelui Franklin Delano Roosevelt acelaş lucru, aşteptând ca Preşedintele să nu mai piardă timp, ci să se hotărească imediat.

(Serviciul-Mondial)

— 2 —

Ziarul "New York Times" cere o acţiune imediată.

Cu cele mai mari eforturi ziarul "New York Times" intervine într'unul dintre ultimele sale articole de fond în favoarea unei "acţiuni imediate" a Statelor Unite. Intre altele articolul declară următoarele:

"Majoritatea americanilor cere o acţiune imediată. Pe baza împuternicirilor sale Preşedintele este oricând în situaţia de a realiza unitatea naţională printr'o politică a faptei. A sosit momentul marilor hotărâri. Aceste hotărâri nu pot fi decât militare. Trebue să câştigăm bătălia din Atlantic şi trebue să întroducem, indiferent în ce formă, serviciul convoiurilor. Aceasta însă nu ajunge. Totodată avem datoria să împiedicam sau cel puţin să amânăm şi bătălia din Oceanul Pacific. Flota americană trebue să plece imediat la Singapore. Suntem pentru abrogarea legii neutralităţii şi pentru impunerea în toate părţile a libertăţii mărilor."

Mai poate exista o agitaţie de război mai minciunoasă, mai demagogică şi mai lipsită de răspundere decât acea a ziarului "New York Times"? Se ştie că majoritatea americanilor nu cere o acţiune imediată, ci menţinerea păcii. America nu are nici o îndatorire de a câştiga bătălia din Atlantic, fiindcă nu participă la această bătălie şi fiindcă această bătălie este îndreptată exclusiv împotriva

Angliei, cu care America nu poate să aibă nimic comun. Aceeași este și situația bătăliei din Oceanul Pacific. Nu sunt acestea motivele cari determină agitația jidanilor. Situația Angliei a devenit astăzi atât de precară, încât iudaismul mondial crede să poată amăna prabușirea Angliei doar cu o intrare în război a Statelor Unite. De aici agitația de război lipsită de scrupule a iudaismului din Statele Unite și cererea sa după imediata intrare în război a Statelor Unite.

Cât de departe au ajuns acolo lucrurile rezultă din două știri publicate în ziarul "National-Zeitung" din Basel (Elveția). In numărul său din 27 Mai 1941 el anunță:

"Vistiernicul Morgenthau, care face parte din cabinetul de patru al apărării Americii, a fost cu ocazia unei inspecții oaspele amiralului King, șeful flotei din Oceanul Atlantic."

Un reprezentant al iudaismului se încredințează deci la fața locului de puterea de luptă a flotei americane din Atlantic. Natural el nu o face decât din motivul că în curând iudaismul atotputernic din Statele Unite intenționează să arunce flota aceasta în luptă împotriva Germaniei și a aliaților ei.

La 29 Mai 1941 "National-Zeitung" din Basel anunță:

"Prin proclamarea stării excepționale nelimitate Roosevelt a primit o serie întreagă de noui împuterniciri, cari fără îndoială îi permit să continue și mai categoric decât până acum politica sa de apărare. Promisiunile pe cari Președintele le-a făcut Angliei pot insemna și mai mult decât numai trimiterea de convoiuri, cari sunt considerate de guvernul american neîndestulătoare pentru protecția navigației britanice."

Această știre spune foarte multe, căci ea cuprinde o amenințare ascunsă de declarare de război. Iudaismul din Statele Unite mână deci poporul american cu mult sânge rece din ce în ce mai aproape de prăpastia războiului.

(Serviciul-Mondial)

— 3 —

Semijidanul La Guardia a fost numit de șef al apărării civile a Statelor Unite.

Președintele Roosevelt a înființat un nou birou pentru apărarea civilă a Statelor Unite. In fruntea acestui birou Președintele american l-a numit pe cunoscutul primar germanofob al orașului New York, semijidanul La Guardia. Dupăcum se anunță, biroul acesta va funcționa într'un mod asemănător ca instituția paralelă din Marea Britanie.

După ultimul program de apărare națională al Statelor Unite, toți americanii, bărbați, femei și copii trebue să ajute activ la apărarea țării. Semijidanul La Guardia care va continua să dețină și funcția de primar al orașului New York, a și intrat în noua sa funcție.

Semijidanul La Guardia este unul dintre cei mai famați agitatori de război din Statele Unite. Din primul moment al războiului el a pledat în favoarea imediatei intrări în război a Statelor Unite împotriva puterilor Axei. Acum semijidanul La Guardia vrea să mobilizeze bărbații, femeile și copiii din Statele Unite, pentru a aduce această țară în situație de apărare. Jidanii din Statele Unite vor trage natural și de aici câștigurile lor, făcând între timp afaceri grase. Voința jidanilor este ca poporul american să pornească la război pentru salvarea capitalismului jidovesc din Statele Unite și din restul lumii.

(Serviciul-Mondial)

— 4 —

Cuvântările Președintelui Roosevelt sunt redactate de un jidan.

După o știre apărută în "Frankfurter Volksblatt" din 28 Mai 1941 secretarul de presă al Președintelui Roosevelt, Early, a declarat la Washington, că la redactarea viitoarelor sale cuvântări Președintele Roosevelt va fi consultat de autorul de piese de teatru Robert Sherwood și de judecătorul din New York Samuel Rosenman, un jidan, cari l-ar fi consultat pe Roosevelt și la redactarea cuvântărilor sale anterioare.

Un jidan redactează deci cuvântările Președintelui Roosevelt! Nu mai miră pe nimeni faptul, că toate cuvântările Președintelui american sunt ținute într'un ton atât de agresiv, neurmărind decât participarea la război. Căci la fel ca și ceilalți jidanii din lume, și jidanul Samuel Rosenman reprezintă concepția că Statele Unite ar trebui să pornească imediat la război împotriva Germaniei și a aliaților ei, pentru a împiedeca înfrângerea definitivă a Angliei. Această concepție se oglindește natural și în toate cuvântările redactate de el, pe cari Președintele Roosevelt le-a ținut în ultima vreme atât de des, atăcând, ofensând și suspicionând Germania și aliații ei, cu toate că cunoaște și adevărul.

Întotdeauna jocul este acelaș. La spatele fiecărei agitațiuni de război se ascunde până la sfârșit iudaismul. Amintim în legătură cu aceasta și de o cuvântare, pe care ministrul de externe francez de atunci, Albert Sarraut a ținut-o la posturile de radio franceze și care a amenințat într'o măsură atât de mare pacea europeană. Astăzi se știe că această cuvântare nu a fost redactată de Sarraut, ci de cunoscutul jidan Mandel-Rothschild.

(Serviciul-Mondial)

— 5 —

Biserica din Statele Unite și agitația de război.

Se știe că de ani de zile înalții demnitari ai bisericii anglicane în frunte cu Mitropolitul de Canterbury s'au evidențiat într'o măsură deosebit de mare cu agitația lor de război. Acum începe și biserica anglicană din Statele Unite să participe activ la agitația generală din America. Unul dintre prelații conducători din Statele Unite, Episcopul Hopson din New York a adresat de curând Președintelui Roosevelt un mesaj, în care spune următoarele:

"Intrarea noastră imediată în război nu se cere numai din considerare pentru interesele noastre proprii, ci și din motive de onoare și de etică. Am fost atacați nu numai printr'o intervenția în economia noastră, ci și prin acte de sabotaj împotriva industriei noastre de armament. Asemenea atacuri sunt tot atât de periculoase ca și acțiunile armate."

Episcopul Hopson nu propovăduește pace și dragoste între oameni, ci ură și război. Fiind un agitator de război lipsit de scrupule, el întrebuințează amvonul pentru a agita împotriva patrioților cinstiți americani, cari își ridică glasurile împotriva intrării Statelor Unite în război, considerând această intrare un pericol pentru America. Oameni ca episcopul Hopson nu mai sunt servitori ai Domnului, ci simple unelte ale profitorilor și speculanților de război jidani.

(Serviciul-Mondial)

— 6 —

Iudaismul cere din partea Angliei luptă până la capăt.

Președintele Secțiunii britanice a Congresului Iudaismului Mondial, Perlzweig, a declarat — după o știre a agenției americane "United Press" — în fața adunării anuale a Clubului bărbaților jidani din Syracuse (Statul New

York) că "Iudaismul aşteaptă din partea Angliei că nu va fi înşelat şi că Anglia
trebue să lupte pentru civilizaţiune până la capăt."
De când lumea iudaismul "a aşteptat" dela toate popoarele, să lupte pentru
interesele sale. Mai interesant însă este faptul că din cuvintele jidanului Perl-
zweig rezultă, că iudaismul nu mai are încredere nelimitată în puterea de
rezistenţă a Angliei, şi că a început să devină susceptibil. Cuvintele că "iudaismul
aşteaptă din partea Angliei că nu va fi înşelat" vorbesc pentru sine.

(Serviciul-Mondial)

— 7 —

Marea Britanie şi Statele Unite luptă pentru iudaism.

La Washington a luat fiinţă de curând un comitet american pentru Palestina,
din care între altele fac parte Ministrul de Interne american Ickes, şeful sindi-
calist Green şi prietenul notoriu al iudaismului Wendell Willkie.
In declaraţia de înfiinţare a acestui comitet se spune că din începuturile lor
speranţele milenare de reunire ale poporului jidovesc cu patrimoniul său istoric
au fost urmărite cu simpatie de popoarele democratice. Astăzi în-
deplinirea acestei speranţe a devenit o necesitate urgentă şi tragică, deoarece
prin forţă brutală multe mii de jidani suprimaţi din Europa au fost alungaţi
Ei toţi aveau drept la siguranţă şi o viaţă paşnică în fosta lor patrie. Dupa
sfârşitul războiului -- aici cuvintele devin aproape profetice — va fi nevoe de
o mutare a jidanilor. Un alt teritoriu decât Palestina nu se potriveşte însă
pentru jidani. Fosta patrie a poporului jidovesc ar putea adăposti încă multe
milioane de jidani. Fiind o democraţie recunoscută de lumea întreagă, Palestina,
ca un avantpost al libertăţii şi dreptăţii sociale ce este, trebue sprijinită. Ridi-
carea ei este un important punct de program pentru ordinea dreaptă, care ar lua
fiinţă după război. Comitetul pentru Palestina vrea să fie expresia vie a sim-
patiei şi a ajutorului moral al poporului american pentru această cauză umană
şi demnă de adevăraţi bărbaţi de stat.
Declaraţiile de sigur interesante ale comitetului pentru Palestina denotă
strânsa împletire dintre democraţiile anglo-saxone şi iudaismul internaţional.
Aceasta ar fi deci încoronarea "ordinei mondiale drepte" de după război, în
cazul când toate ar merge aşa cum o vreau iudaismul şi plutocraţia anglo-saxonă.
Statul jidovesc din Palestina recunoscut oficial de democraţii ca un nou "aliat"
pentru sclavizarea definitivă a popoarelor ar fi o centrală gigantică pentru des-
compunerea politică şi economică a popoarelor.
Dupăcum a declarat în cuvântarea sa şi d. Reichsleiter Alfred Rosenberg
visul jidanilor s'a sfârşit. Adevărata ordine nouă, care va fi instalată de puterile
Axei imediat după terminarea victorioasă a războiului, va elibera odată pentru
totdeauna popoarele Europei de ciuma jidovească. In privinţa aceasta proro-
cirile comitetului american pentru Palestina se vor împlini, deoarece într'adevăr
după război va exista necesitatea mutării unor mari mase de jidani. In ce pri-
veşte însă statul jidovesc proectat, soluţionarea urmărită de 2000 ani a proble-
mei jidoveşti va avea alt aspect decum îşi închipue jidanii şi uneltele lor.
"Avantpostul libertăţii" din Palestina nu va lua niciodată fiinţă, spre binele
populaţiei arabe. In schimb însă "poporul ales" va primi ocazie într'un rezervat
care urmează să mai fie stabilit, să se îndeletnicească cu acele treburi folositoare
pe cari până acum jidanii le-au lăsat în seama celorlalte popoare. Cu noua lor
poziţie jidanii vor participa la "dreptatea socială", pe care comitetul Palestinean
din Washington pretinde că ar preconiza-o atât de sincer.

(Serviciul-Mondial)

— 8 —

Salonic, cea mai puternică cetate a jidanilor din Marea Egee.

Corespondentul special al ziarului "Völkischer Beobachter", Dr. Fritz Zierke,
care a fost trimis în Grecia pe urma trupelor germane, face următoarele decla-
raţii interesante cu privire la influenţa jidovească din portul grecesc Salonic:
"Oraşului modern Salonic îi lipsea acea putere creatoare, care singură i-ar fi
putut da oraşului forma sa corespunzătoare cu însemnătatea sa economică. De
mult timp Salonic nu mai era un oraş grecesc, ci adăpostea un conglomerat de
popoare. Aci se întruneau nu numai popoarele balcanice ca grecii, bulgarii, turcii,
aromânii, ci se întindeau pe un spaţiu tot mai larg acele elemente indefinibile
levantine, cari s'au stabilit în toate oraşele Orientului apropiat drept rezultat al
haosului de rase lăsat în urmă după moartea anticităţii. Acestora li s'a suprapus
într'un număr copleşitor iudaismul, care la sfârşitul secolului trecut a dobândit
chiar o poziţie dominantă.
La sfârşitul secolului al XV-lea Spania, într'un gest de redresare, a alungat
depe întreg teritoriul spaniol pe înşelătorii jidani, iar atunci o mare parte dintre
ei au plecat în ţările din răsăritul Mării Mediterane. Salonic a devenit centrul
sefarzilor, cari trăind până atunci în vestul civilizat al Europei, învăţaseră în
decursul generaţiilor toate trucurile şi fineţele afacerilor de bani şi ale comer-
ţului, în timp ce coreligionarii lor din ghetourile poloneze se mai aflau la primele
lor încercări. Jidanii de rit spaniol, descendenţii acestor jidani emigraţi din
Spania, se ridică la o cincime din populaţia oraşului. Intreolaltă ei vorbesc în
jargonul lor vechi spaniol, pe care l-au adus cu ei. Afară de aceasta ei cunosc
cele mai multe dintre limbile în care se poate înşela în acel sector european la
negoţ. Comerţul Salonicului a fost natural în cea mai mare parte acaparat de ei.
O coincidenţă nostimă i-a făcut să se adune în mase compacte în special în
"strada lui Hermes", care după mitologia elină a fost patronul hoţilor şi al în-
şelătorilor. Scriindu-şi numele cu caractere greceşti jidanii oferă un aspect
deosebit de nostim, cum ar fi "Hyioi Mair" în loc de "Fraţii Mayer", casa "Aron
& Lewy" şi în fine David Moişe Serrero, care a adus cu el din Spania şi ca-
muflajul numelui creştinesc.
Nu există domeniu în viaţa oraşului, în care "geniile evreeşti" nu şi-ar fi
băgat nasurile coroiate. Ei erau armatori şi bancheri, se îndeletniceau cu comer-
ţul mic şi mare. Monumentul istoric al unei băi antice a fost prefăcut de ei într'un
bazar de galanterii şi tricotaje. Iar dupăce s'a arătat că temuţii soldaţi germani
nu aduceau odată cu ei şi toate grozăviile de cari se temuseră jidanii, instinctul
de afacere tipic jidovesc a triumfat în curând asupra fricii. Un jidan mai şmecher
decât alţii a "inventat" spontan inele fabricate dintr'o masă indefinibilă, cari
aveau pe ele svastica şi inscripţia "Saloniki 1941", fiind vândute pentru preţul
"modest" de 1,50 RM, adecă 90 lei, iar cine ştie să negocieze poate cumpăra ase-
menea documente ale lipsei de caracter jidoveşti şi pe un preţ cu mult mai mic.
Natural banditii aceştia au cumpărat din primul moment depe piaţa Salonicului
toate ţigările, şocolada, etc dosindu-le. La bursa neagră aceste mărfuri sunt pe
urmă vândute cu câştiguri grase.
Odată cu ocupaţia germană au eşit la iveală şi primele măsuri de apărare
împotriva înstrăinării ebraice a ţării. Inainte vreme inscripţii ca "Magazin creşti-
nesc" sau "Accesul jidanilor este interzis" ar fi fost natural imposibile. Astăzi pro-
testul naţional al patrioţilor greci se poate liber manifesta. Pentru oricare grec
oraşul Salonic este exemplul unui oraş sub invazie jidovească."
Oraşul Salonic, care în faţa unui număr total locuitorilor de 250.000 suflete

adăpostește peste 40 000 jidani spanioli, este un exemplu dureros pentru declinul unui oraș odinioară în plină floare, aceasta drept urmare a creșterii incontinue a influenței jidovești asupra vieții sale.

(Serviciul-Mondial)

— 9 —

In Franța a fost inaugurat un Institut pentru Cercetarea Problemei jidovești.

Ziarul "Paris-Soir" din 13 Mai 1941 anunță că la Paris a luat ființă un Institut pentru Cercetarea Problemei jidovești. Președintele comitetului de onoare, Clément Serpeille de Gobineau, a rezumat țintele institutului cu următoarele cuvinte:

"Este necesar să se precizeze odată principal că rezolvarea problemei jidovești nu permite compromise și că suntem ferm hotărâți să nu admitem nici o excepție dela reglementarea generală a problemei. Nu trebue numai să nimicim capitalismul liberalist și plutocratic, care servește intereselor influenței jidovești, ci totodată trebue să oprim toate ideologiile, cari îngădue acest capitalism."

După cuvintele Președintelui de Gobineau a luat cuvântul d. Réné Gérard, întemeietorul și Secretarul General al institutului. Mai întâi d. Gérard arătă complotul uneltit de jidani împotriva păcii europene, amintind de următoarele declarații, pe cari jidanul Vladimir Jabotinsky le-a făcut în anul 1934 în ziarul elvețian "Nach Retsch":

"Interesele noastre jidovești cer definitiva nimicire a Germaniei!"

In continuare Réné Gérard demonstră auditoriului cu ajutorul unui material statistic gradul de infiltrațiune jidovească în viața economică a Franței, în profesiunile academice, în presă, radio, teatru, film etc. El își termină conferința cu următoarele cuvinte:

"Institutul pentru Cercetarea Problemei jidovești nu va depinde de nici un partid politic. El va fi înainte de toate un institut de centralizare, de cercetare și de informare, tratând problema jidovească din punctul de vedere științific și studiind-o din perspectiva intereselor europene."

Urăm lucrărilor acestui Institut pentru Cercetarea Problemei jidovești o cât mai mare contribuție la lărgirea cunoștinței problemei jidovești.

(Serviciul-Mondial)

— 10 —

"Eroi de război jidani."

Ziarul "Paris-Soir" anunță că Tribunalului Militar al Diviziei a 13-a din Clermont Ferrand a fost înaintat jidanul Mandèz France, fost subsecretar și ministru de finanțe al Franței. El este acuzat de dezertare în timp de război.

Este cunoscut că și jidanul Jean Zay, fostul ministru de instrucție al Franței, a dezertat în zilele critice din luna Mai 1940. La 4 Octomvrie 1940 Zay a fost degradat și condamnat la deportațiune pe viață.

In actualul război jidanii prominenți din Franța au jucat cu adevărat un rol lamentabil. Mai întâi ei au intrat pe plan cu cele mai vaste agitațiuni de război, neastâmpărându-se până nu au aruncat poporul francez în război. Când însă le-a venit rândul să ia cu arma în mână parte activă la război și să lupte de altfel pentru cauza lor, acești lași au dezertat unul dela altul, lăsând soldații francezi să lupte pe front.

(Serviciul-Mondial)

— 11 —

Numărul jidanilor din Franța.

După datele comisarului general pentru problema jidovească depe lângă guvernul din Vichy, numărul populației jidovești din Franța se ridică la 2,4% din populația totală. Actualmente trăesc deci în Franța aproximativ un milion jidani. Dintre aceștia numai o mică parte a locuit în Franța și înainte de războiul mondial. Cea mai mare parte din ei a imigrat în Franța din Europa Centrală și din Sud-Est. Imigrațiunea a fost deosebit de puternică între anii 1921—1930, iar pe urmă după 1933. Intre timp un mare număr din jidani a dobândit cetățenia franceză, totuși toate încetățenirile urmează să fie acum revizuite.

Este cunoscut că jidanii nu au adus poporului francez decât nenorociri, căci în primul rând ei au târât Franța în război. Rămâne de dorit ca poporul francez să-și dea complect seamă de volumul întreg al acestui fapt, trăgând de aici toate consecințele cari se impun.

(Serviciul-Mondial)

— 12 —

Franța a început lupta împotriva iudaismului.

Comisarul general al Franței pentru problema jidovească, d. Xavier Vallat, a declarat de curând că influența jidovească din Franța va trebui înlăturată, deoarece atât în economia țării, cât și în politică jidanii au trecut cu mult peste partea lor procentuală la care ar fi avut drept în cazul cel mai bun. Aceste declarații sunt confirmate de materialul statistic publicat de agenția Interfrance, arătând participarea extraordinar de mare a jidanilor la toate profesiunile și funcțiunile cari exercită o influență determinantă asupra destinelor țării, aceasta cu toate că procentuajul lor de participare la populația totală a Franței se ridică doar la 2,4%.

La izbucnirea războiului nu mai puțin de 57% din bancherii Franței erau jidani, 56% din comercianții de blănuri, 61% din fabricanții de cămeși, 71% din editorii de opere muzicale, 47% din fabricanții de haine, 38% din fabricanții de mătasă, 49% din fabricanții de pălării, 44% din fabricanții de ghete, etc erau jidani. Agenția Interfrance încheie declarând că aceste cifre indică clar rolul neproporțional de mare, pe care jidanii l-au jucat în viața națională a Franței.

(Serviciul-Mondial)

— 13 —

Bolivia ia măsuri de apărare împotriva imigrării în masă a jidanilor.

Din motive de ordin religios și rasial parlamentul bolivian a hotărât să nu mai admită imigrarea jidanilor. Totodată au fost considerabil înăsprite și dispozițiunile referitoare la jidanii imigrați până acum. Ca o primă măsură biroul imigrațiunilor din La Paz cere tuturor imigranților jidani, cari au intrat în Bolivia dela data de 1 Ianuarie 1938 să se treacă în liste speciale.

Sunt considerați jidani și acele persoane, cari până la intrarea în Bolivia au fost de confesiune mozaică și cari au trecut la creștinism pentru a-și ușura formalitățile de imigrare. Cine contravine dispozițiunilor biroului imigrațiunilor

trebue să plătească o amendă până la 5000 bolivianos, putând totodată să fie şi expulzat.

Rămâne de văzut dacă şi celelalte state ale Americii de Sud vor urma exemplul Boliviei luând măsuri asemănătoare împotriva jidanilor. Căci numai în modul acesta ele vor putea evita marile pericole, cari în cazul contrar nu vor întârzia să intervină.

(Serviciul-Mondial)

— 14 —

Lisabona — un loc de adunare al jidanilor.

"Daţi-Vă jos, domnule Marchiz, căci ei au revenit!" Aceste cuvinte, cari în limba portugheză se rimează, au fost scrise — dupăcum declară presa italiană — de mână necunoscută pe monumentul din Lisabona al marelui bărbat de stat portughez Marchizul de P l o m b a l. Aceste cuvinte au devenit azi frecvente în gura multor portughezi, căci că P l o m b a l a fost bărbatul de stat, care la sfârşitul secolului al XVIII-lea i-a alungat pe jidani din Portugalia. Acum, ca emigranţi veniţi din toate colţurile Europei, jidanii încearcă această ţară cu o nouă invazie.

Dându-şi seamă de pericolele care ameninţă poporul portughez din partea afluenţei neîncetate a emigranţilor jidani, autorităţile portugheze au luat măsuri de protecţie împotriva invaziei jidoveşti.

(Serviciul-Mondial)

— 15 —

Cum trăesc jidanii din Varşovia.

Dela începutul lunei Decemvrie anului trecut există la Varşovia un cartier închis, în care au fost concentraţi aproximativ 400000 jidani. Pentru autorităţile administrative germane, problema izolării jidanilor de populaţia poloneză devenise din ce în ce mai urgentă, deoarece populaţia jidovească cunoscută ca purtătoare de diferite molime, ameninţa să fie un mare pericol pentru acest oraş cu un milion de locuitori. La aceasta s'a mai adăogat faptul că convieţuirea jidanilor cu polonezii dădu posibilităţi într'una noui pentru speculaţiuni. Este cunoscut că în Galiţia jidanii se îndeletnicesc deosebit de intensiv cu contrabanda, astfel că nu numai din punctul de vedere igienic, ci şi din criterii economice izolarea jidanilor din cel mai mare oraş al Guvernamentului General de restul populaţiei era o necesitate imperativă.

Pentru oraşul Varşovia problema aceasta nu era uşor de rezolvat dacă se ţine seamă de faptul că după New York Varşovia este oraşul cu cei mai mulţi jidani din lume. Cu toate acestea însă, s'au luat imediat toate măsurile, astfel că la începutul lunei Decemvrie a.c. marea acţiune de mutare din Varşovia era în esenţă încheiată.

Cum a fost realizată înfiinţarea ghetoului Varşoviei şi cum se administrează acest nou cartier al oraşului? Mai întâi s'a permis schimbul liber de locuinţe între polonezii cari trebuiau să părăsească cartierul jidovesc şi jidanii cari locuiau în afara graniţelor acestui cartier. Inlăuntrul cartierului jidovesc au rămas doar câteva mari întreprinderi economice creştineşti, a căror mutare nu a fost deocamdată posibilă din motive technice. Intrarea în cartierul jidovesc şi părăsirea lui nu sunt posibile decât cu ajutorul unor legitimaţii eliberate de comandamentul poliţienesc al oraşului. Intreprinderile economice din cartierul jidovesc

primesc pentru muncitorii şi funcţionarii lor legitimaţii speciale pe baza listelor înaintate la Camera pentru Industrie şi Comerţ din Varşovia; deasemenea se eliberează legitimaţii speciale şi jidanilor cari sunt întrebuinţaţi de oficiile germane în afara cartierului jidovesc. Aceste liste sunt înaintate biroului de plasare din Varşovia, iar pe baza lor se eliberează jidanilor respectivi legitimaţiile.

Circulaţia tramvaielor a fost deasemenea astfel reglementată încât ieşirea sau intrarea în cartierul jidovesc nu sunt posibile. Tramvaiele destinate pentru populaţia creştină a oraşului trec prin cartierul jidovesc fără a se opri. Inlăuntrul acestui cartier coborârea sau suirea în tramvaie este interzisă. Tramvaiele rezervate pentru jidani cari circulă în cartierul jidovesc, nu se opresc la rândul lor, atunci când trec prin partea cealaltă a oraşului. Tramvaiele sunt evacuate de pasagerii jidani înainte de ce trec definitiv peste graniţa cartierului jidovesc. In cartierul jidovesc circulă în total numai trei linii de tramvai. Un număr mai mare de tramvaie circulă pe de altă parte numai în cartierul creştinesc.

Cartierul jidovesc este administrat de sfatul jidanilor bătrâni, care este cum s'ar spune un fel de auto-administraţie. Sfatul bătrânilor primeşte instrucţiunile dela secţiunea mutărilor de pe lângă şeful districtului, care totodată supraveghează şi măsurile sfatului bătrânilor. Un serviciu jidovesc de ordine compus din 1.000 de oameni inarmaţi cu bastoane de cauciuc, cari poartă cozoroc şi o eşarfă la braţ grijeşte pentru menţinerea liniştei şi ordinei în cartierul jidovesc. Serviciul de ordine este subordonat poliţiei germane şi poloneze stând la dispoziţia acestor organe executive. In cartierul jidovesc a fost înfiinţat şi un aşa numit serviciu sanitar, care grijeşte pentru respectarea măsurilor igienice necesare. Infiinţarea de spitale, staţiuni de desinfectare, posturi pentru combaterea molimilor etc., se face de către sfatul bătrânilor din ordinele autorităţilor superioare germane. "Asistenţa Jidovească", care pentru moment îngrijeşte de 100.000 de jidani, este competentă pentru buna funcţionare a cantinelor populare, a azilurilor de bătrâni şi de copii şi a celorlalte instituţii sociale.

Pentru acoperirea cheltuelilor necesitate de auto-administraţia jidovească sfatul bătrânilor a primit dreptul de a incasa impozite. Pentru traficul poştal se va înfiinţa în afara cartierului jidovesc o poştă pentru jidani.

Intreg traficul de persoane şi mărfuri şi toată viaţa economică a cartierului jidovesc sunt supraveghiate de biroul de transfer de pe lângă secţiunea mutărilor al şefului districtului din Varşovia. Acesta are la dispoziţia sa un consiliu compus din membrii diferitelor birouri şi organizaţiuni de administraţie. Rezultate deosebit de bune s'au înregistrat până acum de pe urma izolării jidanilor în special în domeniul igienic ca de exemplu la combaterea febrei tifoide. Imbolnăvirile de febră tifoidă au înregistrat la Varşovia un regres considerabil. O mai bună repartizare a medicilor asupra diferitelor districte urbane şi rurale, va contribui la rândul ei pentru aplicarea şi mai eficace a măsurilor igienice.

In concluzie se poate spune, că în urma măsurilor luate de administraţia germană pentru rezolvarea problemei jidoveşti din Guvernamentul General s'a obţinut o stabilizare considerabilă a situaţiei economice şi igienice. In modul acesta s'a realizat un nou pas în vederea ţintei instituite de Führer Guvernamentului General de a deveni "casa poporului polonez".

(Serviciul-Mondial)

"Serviciul Mondial" caută . . .

Prieteni ai "Serviciului-Mondial" ni s'au adresat cu rugămintea de a le procura următoarele numere ale "Serviciului-Mondial", cari le lipsesc din colecție:

Ediția	germană	1940	VII/16 și 17
„	engleză	1939	VI/16 și 17
„	franceză	1939	VI/ 2
„	„	1939	VI/ 3
„	„	1939	VI/ 4
„	„	1939	VI/ 5
„	„	1939	VI/ 6
„	„	1939	VI/21
„	„	1939	VI/22
„	„	1939	VI/23
„	„	1939	VI/24
„	rusească	1939	VI/10 și 11
„	ungară	1939	VI/ 1
„	„	1939	VI/ 4
„	„	1939	VI/ 5
„	„	1939	VI/14
„	spaniolă	Nr. 27	
„	„	Nr. 29	
„	„	Nr. 53	
„	„	Nr. 54	
„	olandeză	Nr. II/21	
„	suedeză	Nr. I/11 și 12	
„	daneză	Nr. 1/ 6.	

Deoarece "Serviciul Mondial" nu dispune de aceste numere decât ca exemplare pentru archivă, rugăm pe cititorii noștri cari dispun de numerile de mai sus în dublu exemplar, să ne trimită exemplarele de care nu mai au nevoie, pentru ca noi la rândul nostru să le putem trimite prietenilor "Serviciului-Mondial".

(Serviciul-Mondial)